

Μητροπολίτης Μαρωνείας: “Κέρδη: Επίγεια ή Ουράνια”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Με τίτλο “Κέρδη: Επίγεια ή Ουράνια” ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας](#) και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή Θ’ Λουκά.

“Τα πάντα βρίσκονται σε μια φοβερή σύγχυσι στον άνθρωπο που κλείνεται αποκλειστικά στον εαυτό του, που σκέπτεται μόνο το άτομό του, που αγνοεί τους άλλους και τον Θεό. Νομίζει ότι ασφαλίσθηκε στο φρούριο του «εγώ» του, ενώ στην πραγματικότητα το φρούριο αυτό γίνεται η φυλακή του. Πολλοί δυστυχώς και στη δική μας εποχή ζούν μέσα σ’αυτή την σύγχυσι”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Μέ αυτό τό ὄνομα προσφωνεῖ τόν πλεονέκτη πλούσιο ὁ Θεός. «Ἄφρον», τοῦ λέει, «αὕτη τή νύχτα τελειώνει ἡ ζωή σου. Τί θά τά κάνης ὅλα αὐτά, πού μέ νοσηρή

ιδιοτέλεια θησαύριζες; Σέ ποιόν θά τά ἀφήσης; σέ τί θά σοῦ χρησιμεύσουν; Ὁ χαρακτηρισμός αὐτός, πού χρησιμοποιεῖ ὁ Χριστός γιά τόν ἄπληστο πλούσιο, μάς ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ πλεονεξία εἶναι ἀληθινή ἀσθένεια. «Καί διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ» ὁ μόνος του συζητᾶ, μέ τόν ἑαυτό του συσκέπτεται.

Τά ὅρια στά ὁποῖα κλείνονται οἱ σκέψεις, οἱ προοπτικές του, εἶναι οἱ λέξεις «ἐγώ, ἐμοῦ». Αὐτό θά κάνω: θά κατεδαφίσω τίς ἀποθῆκες μου καί θά κτίσω μεγαλύτερες καί θά συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τά γενήματά μου καί τά ἀγαθά μου». Λές καί ὁ μόνος του τά γέννησε, τά φύτεψε, τά πότισε, τά μάζεψε. Γι'αὐτόν δέν ὑπάρχουν ἐργάτες πού δούλεψαν, γῆ, βροχή, ἄνεμοι πού βοήθησαν, σπέρματα μέ μυστικές δυνάμεις πού χάρισε ὁ Θεός. Αὐτός ὅλα τά βλέπει σάν γεννήματά του. Γι'αὐτό, ἀφοῦ τά συνάξη, σκέπτεται νά πῇ: «Ψυχή, ἔχεις πολλά ἀγαθά, γιά πολλά χρόνια, ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου». Ἐδῶ πιά κορυφώνεται ἡ παράκρουσις. Μά τί εἶναι ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξις; Ἔτσι ἱκανοποιεῖται; Μέ σιτάρι καί κρασί; Τά πάντα βρίσκονται σέ μιᾶ φοβερή σύγχυσι στόν ἄνθρωπο πού κλείνεται ἀποκλειστικά στόν ἑαυτό του, πού σκέπτεται μόνο τό ἄτομό του, πού ἀγνοεῖ τούς ἄλλους καί τόν Θεό. Νομίζει ὅτι ἀσφαλίσθηκε στό φρούριο τοῦ «ἐγώ» του, ἐνῶ στήν πραγματικότητα τό φρούριο αὐτό γίνεται ἡ φυλακή του.

Πολλοί δυστυχῶς καί στή δική μας ἐποχή ζοῦν μέσα σ'αὐτή τήν σύγχυσι. Συγκεντρώνουν χρήματα, κτήματα, περιουσίες, γιά νά τά ἀπολαύσουν μόνοι τους, χωρίς νά ἐνδιαφέρονται καθόλου γιά τίς ἀνάγκες τῆς κοινωνίας, γιά τόν πόνο καί τήν πείνα, πού μαστίζουν τούς συνανθρώπους τους. Ἐρωτᾶ ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος: «ποῦ τά βρήκατε, ὅλα αὐτά τά χρήματα; Στούς κόπους καί στίς προσπάθειες ἑκατοντάδων ἀνθρώπων δέν στηριχθήκατε;

Ὁ ἰδρώτας καί ἴσως τό αἷμα τους δέν πότισε καί ἔδωσε καρπούς στά σχέδιά σας; Ἀπό ποῦ κι ὡς ποῦ εἶναι λοιπόν τώρα δικά σας καί μπορείτε νά τά σπαταλᾶτε ὅπου θέλετε, σέ χαρτοπαίγνια, προκλητικές ἀπολαύσεις, ἐπίδειξι δυνάμεως καί σκανδαλώδεις διασκεδάσεις; Οἰκονόμοι τοῦ Θεοῦ ἐστέ». Χρήματα, θέσεις, ἀξιώματα, ὑλικά ἀγαθά ἐξυπηρετοῦν ἀπλῶς τή ζωή. Ὅμως δέν εἶναι ὁ σκοπός, τό τέρμα της, οὔτε, πολύ περισσότερο, αὐτή ἡ ἴδια ἡ ζωή. Καί εἶναι ἀληθινή ἀφροσύνη νά δίνης σ' αὐτά τήν ψυχή σου, νά προσφέρης γι'αὐτά τήν ψυχή σου, νά βλέπης μόνο ἓνα μικρό τμήμα τῆς ζωῆς σου, τό γήινο, καί νά ἀγνοῇς τήν συνέχειά της στήν αἰωνιότητα.